

Se efter Elise

Merillee Booren

Baseret på en sand historie

»Jeg går med dig, jeg taler med dig.

Jeg viser kærlighed til dig»

(Børnenes Sangbog,
s. 78-79).

Daniel kiggede ud af vinduet. Han kunne se sine venner var på vej i parken for at spille basketball. Han ville også gerne med.

»Jeg kan ikke tage med dig derhen i dag, Daniel,« sagde mor. »Din søster er slemt forkølet. Og du er ikke helt stor nok til at tage alene derhen. Jeg er ked af det.«

Daniel så ukærligt på sin søster, Elise. Hun sad i sin kørestol med sit legetøj på skødet. Hun var fem år, men hun kunne ikke gå eller tale endnu. Elise havde en grim hoste. Hun blev tit syg, og hun kunne ikke komme udenfor, hvis det var for varmt eller koldt. Og hun fik mad igennem en slange i sin mave.

Daniel elskede sin søster, men sommetider blev han også vred. Det var svært altid at skulle gøre, hvad der var bedst for Elise. Han ville bare lege med de andre børn. Hans mave knugede sig sammen i frustration.

»Det er uretfærdigt,« sagde han til mor. »Alting handler altid om Elise!« Han løb ned på sit værelse.

To dage senere var Elises hoste blevet meget værre, og hun måtte på hospitalet. Daniels bedsteforældre kom for at være sammen med ham. Mor og far brugte det meste af resten af ugen på at være på hospitalet med Elise.

Daniels bedsteforældre kunne tage ham med ud og lege med de andre børn. Men nu var Daniel bekymret for Elise. Han var ked af det, han havde sagt til mor den dag. Han var ked af, når han sommetider ikke kunne komme ud og lege på grund af Elise. Men Daniel elskede den måde, hun smilede på, når han talte til hende, og han blev i godt humør, når han var sammen med hende.

Daniel så ud af vinduet og håbede på, at han ville se mor og far komme hjem med Elise.

Pludselig fik Daniel øje på mors bil i indkørslen. Han løb ud til hende.

»Mor, jeg er ked af det, jeg sagde om Elise den dag, jeg blev sur,« sagde han og krammede mor hårdt.

»Det er okay,« sagde mor, mens hun også krammede ham. »Jeg ved godt, at du elsker hende. Det virker ikke fair, at vi ikke altid kan gøre det, du har lyst til. Det er sommetider svært for alle. Men jeg ved, at vi er velsignede ved at have Elise i vores familie.«

»Jeg savner hende,« sagde Daniel.

»Det gør jeg også,« sagde mor.

»Lægen sagde, at hun nok kommer hjem i morgen.«

To uger senere var både Daniel og Elise i Primary.

NÅR LIVET IKKE ER RETFÆRDIGT

Man kan let føle sig frustreret eller bekymret, når livet ikke virker retfærdigt. Her er nogle forslag til, hvordan man kan håndtere de følelser.

- Skriv eller tegn det, I føler.
- Gør noget, I elsker at gøre, leg udenfor eller lyt til noget musik.
- Lav en liste over ting, der går godt.
- Bed og fortæl vor himmelske Fader om jeres følelser. Bed ham om hjælp til at få det bedre.
- Tal med nogen om, hvordan I har det.

»Alle skal finde en makker og forme en cirkel,« sagde primary-præsidenten.

Daniel skyndte sig hen og greb fat i sin søsters kørestol.

»Elise er min makker,« sagde han til hendes lærer. Han kørte hende op foran, så hun kunne være med i cirklen.

Han så over på Elise. Hun smilede til ham, og han smilede igen.

Daniel var glad for, at Elise kunne være hjemme igen. Han ville gerne være en god bror for hende. ■

Forfatteren bor i Oregon i USA.